

ОЦІНКА ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА ТА МЕХАНІЗМ ЇЇ ПІДВИЩЕННЯ

Канавець Ю.С., гр. Ф-46м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Близнюк О.П.**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

З розвитком та поширенням акціонерної форми власності в Україні виникає необхідність удосконалення стратегії підвищення фінансової стійкості акціонерних товариств. Фінансова стійкість – це такий стан фінансових ресурсів підприємства, за якого раціональне розпорядження ними є гарантією наявності власних коштів, стабільної прибутковості та забезпечення процесу розширеного відтворення.

Фінансову стійкість акціонерного товариства оцінюють за допомогою абсолютних та відносних показників. За абсолютний показник приймають наявність власних оборотних коштів. Виділяють три методичних підходи щодо визначення фінансової стійкості за відносними показниками: коефіцієнтний; агрегатний; інтегральний. Відносні коефіцієнти поділяють на два блоки: коефіцієнти капіталізації та коефіцієнти покриття.

Агрегатний підхід ґрунтується на визначенні фінансової стійкості на основі агрегатів. Такий методичний підхід є доповненням до наведеного вище, оскільки виділяють чотири типи поточної фінансової стійкості акціонерного товариства: абсолютна, нормальна стійкість, нестійкий та кризовий стан. Інтегральний підхід дає змогу дати інтегровану оцінку ступеню фінансової стійкості.

Критерієм стійкої та успішної діяльності корпорації є примноження капіталу, внесеного акціонерами. Збільшення капіталу, що його вклали акціонери в компанію, досягають при перевищенні рентабельності активів середньозваженої ціни капіталу, наслідком чого є зростання ринкової вартості корпорації.

Одним із показників оцінювання фінансової стійкості акціонерних товариств є рівень ринкової капіталізації (добуток курсу акції компанії на кількість простих акцій).

Таким чином, основними завданнями в управлінні фінансовою стійкістю акціонерних товариств є підвищення ринкової вартості корпорації та курсу акцій, досягнення оптимальної структури акціонерного капіталу, зниження його середньозваженої ціни, збереження ліквідності та платоспроможності, проведення ефективної дивідендної та інвестиційної політики.